

Motion till riksdagen 2020/21:3747

av Pål Jonson m.fl. (M, KD)

med anledning av prop. 2020/21:30 Totalförsvaret 2021–2025

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om långsiktiga planeringsramar för försvarsbeslutsperioden 2026–2030 och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett svenskt Natomedlemskap och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det civila försvaret och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsmakten ska kunna stödja polisen vid extraordinära händelser och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återupprätta den särskilda beredskapspolisen och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett cybersäkerhetscentrum med en egen budget och ett starkt mandat och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om näringslivets roll i totalförsvaret och tillkännager detta för regeringen.

Inledning

Utifrån Försvarsberedningens rapporter och ÖB:s militära råd finns en tydlig väg framåt för att stärka Sveriges försvar de kommande två försvarsbeslutsperioderna. Den inriktningen realiseras nu till del i regeringens proposition 2020/21:30 Totalförsvaret 2021–2025. Den ökade förmågan i försvaret är en viktig signal till omvärlden att Sverige är berett att ta ett större ansvar för den egna säkerheten samt bidra till stabilitet och säkerheten i närområdet.

Dock är det problematiskt att regeringen inte presenterar några långsiktiga ekonomiska planeringsramar för reell ökad tillväxt för perioden 2026–2030. Detta är något som Försvarsmakten och andra försvarsmyndigheter tydligt har efterfrågat för att kunna planera sin verksamhet över tid. Det finns betydande osäkerheter kring kostnader för såväl nya förband och organisationsenheter som de större materielprojekten, vilket gör att långsiktiga besked om ekonomin är helt nödvändiga. Balansen mellan stödförband och verkansförband i den tilläggsöverenskommelse som regeringen gjort med Centern och Liberalerna är ytterligare en faktor som kan få konsekvenser för försvarets samlade förmåga och ekonomi.

Moderaterna och Kristdemokraterna lägger i denna följdmotion fram våra i förslag i de delar de är skiljaktiga från vad som föreslås i regeringens totalförsvarsproposition. I övrigt hänvisar vi till Moderaternas och Kristdemokraternas andra kommittémotioner där vi lägger fram en rad förslag när det gäller säkerhetspolitik och militärt och civilt försvar, vilka kommer att behandlas inom ramen för totalförsvarsbeslutet i riksdagen.

Försvars- och säkerhetspolitiska utgångspunkter

Det finns ett brett stöd för de försvars- och säkerhetspolitiska utgångspunkter som beskrivs i Försvarsberedningens rapport Värnkraft (Ds 2019:8).

Ett väpnat angrepp mot Sverige kan inte uteslutas. Det kan inte heller uteslutas att militära maktmedel eller hot om sådana kan komma att användas mot Sverige. Sverige blir oundvikligen påverkat om en säkerhetspolitisk kris eller väpnad konflikt uppstår i vårt närområde. Totalförsvaret ska utformas och dimensioneras för att kunna möta ett väpnat angrepp mot Sverige, inklusive krigshandlingar på svenskt territorium.

Genom att tydliggöra att ett angrepp mot Sverige medför höga kostnader för en angripare är totalförsvaret tillsammans med politiska, diplomatiska och ekonomiska medel samt andra säkerhetspolitiska instrument krigsavhållande för den som skulle vilja angripa Sverige eller utöva påtryckningar med militära maktmedel. Totalförsvaret måste därför ytterst ha en trovärdig krigföringsförmåga med ett militärt och civilt försvar. Det uppnås genom att totalförsvaret har en sådan styrka, sammansättning, ledning, beredskap och uthållighet att det avhåller från försök att anfälla, besätta eller på annat sätt utnyttja vårt land. Ett starkt svenskt totalförsvar med både motståndskraft och värnkraft är krigsavhållande och därmed förebyggande och ytterst fredsbevarande.

Ett väpnat angrepp mot Sverige, inför eller vid krig i vårt närområde, kan syfta till att besätta svenskt territorium för egna militära syften och förneka en annan part tillgång till svenskt territorium för motåtgärder. En större konflikt kan inledas med ett angrepp på Sverige. Ett angrepp kan också syfta till att förhindra Sverige att direkt eller indirekt bistå en annan part i konflikten. Sverige behöver i sig alltså inte vara huvudmålet för angriparen.

Det militära försvaret behöver stärkas även i fortsättningen och den samlade operativa förmågan öka. Det militära försvaret ska utformas och dimensioneras för att kunna möta ett väpnat angrepp mot Sverige. En grundläggande försvarsförmåga ska säkerställas över tiden. Den försvarspolitiska inriktningen bygger dels på att det militära försvaret ska stärkas även i fortsättningen och den samlade operativa förmågan öka, dels på att de internationella försvarssamarbetena ska fördjupas med andra länder och

organisationer. Moderaterna och Kristdemokraterna ser ett tydligt behov av ett svenskt Natomedlemskap för att stärka vår säkerhet och öka stabiliteten närområdet.

Krigsorganisationen behöver förstärkas för att skapa en trovärdig krigsavhållande förmåga. Krigsorganisationen behöver bl.a. ges en stärkt uthållighet, och en bättre balans mellan stöd- och verkansförband behöver åstadkommas. Av detta följer att antalet förband i krigsorganisationen behöver utökas, särskilt inom armén, samt att funktioner såsom logistik och ledning behöver förstärkas. Förstärkningen av krigsorganisationen inleds i perioden 2021–2025 och fortsätter under perioden 2026–2030.

De förslag Försvarmakten hade i sitt underlag till den försvarspolitiska propositionen ska genomföras och finansieras i dess helhet perioden 2021–2030. Därutöver ska andra s.k. oundvikliga åtgärder som identifierats också finansieras. Kostnader i Försvarmaktens förslag som fortfarande inte ryms i perioden 2021–2025 återläggs och finansieras 2026–2030.

Ekonomisk inriktning

Försvaret kräver långsiktiga planeringshorisonter. Därför ska det, i enlighet med Försvarsberedningens förslag, vara en 10-årig planeringshorisont med beslutade ekonomiska ramar för perioden 2021–2025 och en reell planeringsram för 2026–2030. Av uppgörelsen från augusti 2019 mellan regeringen och Centern och Liberalerna framgår att anslagen till det militära försvaret ska öka med fem miljarder kronor per år fr.o.m. 2022 till 2025, utöver tidigare fattade beslut. Allteftersom tillskotten tillförts kommer de att vara föremål för den årliga pris- och löneomräkningen efterföljande år.

För att kunna genomföra en rad prioriterade åtgärder som regeringen samt Centern och Liberalerna kommit överens om sker dessutom en anslagshöjning på en miljard kronor 2024 och ytterligare en miljard kronor 2025, sammanlagt tre miljarder kronor för de två åren. Dessa höjningar prolongeras, vilket innebär en ackumulerad ökning av försvarsanslaget för åren 2026–2030 på 10 miljarder kronor.

I regeringens totalförsvarsproposition anges även ett antal åtgärder (se nedan) som ska vara prioriterade att genomföra i perioden 2026–2030 ”om den ekonomiska ramen höjs”. Dessa åtgärder är i linje med vad Försvarsberedningen har föreslagit och bör därför genomföras för att realisera helheten i Försvarsberedningens förslag. Den sammanlagda kostnaden för dessa åtgärder beräknas till ca 35 miljarder kronor under 2026–2030, utöver den ekonomi som regeringen föreslår.

1. Hela krigsorganisationen ska vara färdigorganiserad senast 2030.
2. De delar av Försvarmaktens redovisning den 15 november 2019 som inte inryms i nu föreslagen ekonomisk ram ska återläggas.
3. Flygvapnet ska tillföras fler robotar.
4. Omsättning av bl.a. radarsystem till sensorkedjan ska tidigareläggas.
5. Förmågan att kunna basera flygstridskrafterna på spridda krigsbaser ska förstärkas.
6. Helikopterförbanden ska få rörliga basförband.
7. Amfibieförbanden ska förstärkas materiellt med fler nya stridsbåtar.
8. Modernt buret luftvärn ska anskaffas till armén.
9. Divisionsförmågan i armén ska förstärkas med en ingenjörsbataljon och en underhållsbataljon.

10. Förbindelsekompanier ska tillföras för att lägga broar över större älvar, och modern bromateriel anskaffas.
11. Sambands- och telekrigsförbanden ska tidigareläggas.
12. Logistikfunktionen ska förstärkas.
13. Uthålligheten i krig ska förstärkas genom anskaffning av ytterligare läkemedel, drivmedel och nödvändiga reservdelar m.m. samt lastbilar och ammunition.
14. Ytterligare ny soldatutrustning ska tillföras och nya eldhandvapen anskaffas till samtliga soldater.
15. Mer modern och tyngre materiel ska anskaffas till hemvärnet.
16. De frivilliga försvarsorganisationerna ska förstärkas ytterligare.
17. Väg- och vattenbyggnadskåren samt byggnads- och reparationsberedskapen ska återinrättas.

Till skillnad från regeringens förslag medger den höjda planeringsramen som Moderaterna och Kristdemokraterna föreslår att det finns medel för att genomföra dessa prioriterade åtgärder. Vi föreslår en höjd planeringsram för anslagen till det militära försvaret 2026–2030 i form av 5 miljarder kronor 2026 och ytterligare 5 miljarder kronor 2027 och därefter prolongering av denna nivå. Denna planeringsram bör skrivas in i försvarsbeslutet för att skapa den långsiktighet som Försvarsberedningen avsåg med utgångspunkt i utveckling av försvarsförmåga i två på varandra följande försvarsbeslutsperioder. Regeringen bör med anledning av den högre ekonomiska ramen ge Försvarsmakten i uppdrag att ta fram en reviderad investeringsplan.

Utifrån den högre ekonomiska ramen som Moderaterna och Kristdemokraterna föreslår framöver behöver det dessutom löpande säkerställas att beställningsbemyndigandena anpassas till anslagsutvecklingen under kommande år för att försvarsmyndigheterna ska kunna leverera en planerad förmågeökning.

Att bygga ut Sveriges försvarsförmåga kommer att kräva god kostnadskontroll, spårbarhet och uppföljning för att garantera att de extra resurserna också ger effekt. Vi vill därför se en ordnad process med tydliga avstämningar som tar hänsyn till behovet av att stärka försvaret men också den ekonomiska utvecklingen. De ytterligare resurser som satsas måste ge kontinuerligt ökande försvarsförmåga, och det måste ske ett fortsatt effektiviserat resursutnyttjande inom Försvarsmakten. Det är därför viktigt att Försvarsmakten och övriga myndigheter i det militära försvaret arbetar utifrån principen utformning i enlighet med avdelad ekonomi, det som på engelska benämns Design to Cost. Det innebär att anskaffning av materiel såväl som förbandsverksamheten måste anpassas efter tillgängliga medel, t.ex. när det kommer till volym och kravspecifikationer. Uppstår fördyringar ska omprioritering i första hand ske inom ramen för berörd verksamhet eller inom berört materielprojektet, t.ex. genom anpassning av kraven. Eventuella fördyringar måste få konsekvenser inom de områden de uppstår. Konsekvenser av eventuella omprioriteringar ska återredovisas till riksdagen.

Viktigt i sammanhanget är att det för de två väsentliga säkerhetsintressena stridsflygförmågan och undervattensförmågan införs definierade s.k. objektsramar liknande de som fanns tidigare i budgetpropositionerna. Detta bör även göras för andra större och långsiktiga materielprojekt.

Ett svenskt Natomedlemskap

Regeringen har i totalförsvarspropositionen ändrat skrivningen om Sveriges allianstillhörighet. Borta är nu regeringens formulering om att Sveriges militära alliansfrihet tjänar oss väl. Den har i stället ersatts med Försvärsberedningens skrivning vilken lyder "Sverige är inte med i någon militär allians". Dessutom pekas i propositionen på vikten av att samordna operationsplanering med Danmark, Norge, Storbritannien, USA och Nato. Vi tycker att det är positivt att regeringen har tagit ytterligare ett steg bort från ett ensidigt fokus på Sveriges militära alliansfrihet, men detta är inte tillräckligt.

Moderaterna och Kristdemokraterna anser att Sverige ska ansöka om medlemskap i Nato för att stärka Sveriges säkerhet och för att genom medlemskapet kunna bidra till övriga medlemsländers, och särskilt våra grannländers, säkerhet. Genom ett medlemskap i Nato blir vi en del av det kollektiva försvaret med dess solidariska försvarsgarantier som delas med 30 andra medlemsländer. Säkerhetsgarantin från USA, genom Nato, kan inte underskattas. Likaså möjliggörs nära samarbete, samordning och arbetsfördelning bland alla de nordiska länderna. Sverige skulle som medlem också kunna ha en gemensam försvarsplanering för snabbt och samfällt agerande vid en eventuell kris samt få sitta med vid bordet och ha inflytande när viktiga beslut som påverkar Sveriges säkerhet tas. Ett svenskt Natomedlemskap, och ett aktivt deltagande i organisationens arbete för fred och säkerhet, skulle i realiteten vara en logisk vidareutveckling av Sveriges säkerhetspolitiska linje om att säkerhet söks bäst i samverkan med andra länder samt den svenska solidaritetsförklaringen.

Att söka medlemskap i Nato innebär att Sverige måste göra ett gediget förarbete. Det handlar om att skapa ett brett folkligt och parlamentariskt stöd, skapa stöd för ett svenskt medlemskap hos dagens medlemsstater och se till att det militära och juridiska ramverket ska finnas på plats. Att få dessa förberedelser på plats kommer att vara en viktig del i att skapa trovärdighet i vår ambition att söka medlemskap.

Ett beslut om ett svenskt Natomedlemskap ska även tas i nära dialog och gärna tillsammans med Finland. Men ytterst är detta självständiga beslut som respektive land äger. Under tiden Sverige arbetar för ett medlemskap ska vi fördjupa existerande samarbeten med Natoländerna på så många områden som möjligt för att skapa förutsättningar för att ge och ta emot civil och militär hjälp i händelse av kris och konflikt i enlighet med den svenska solidaritetsförklaringen.

Det är viktigt att Sverige är öppet för ett eventuellt Natomedlemskap, särskilt mot bakgrund av säkerhetsläget. Att kategoriskt stänga dörren till Nato som regeringen Löfven har gjort minskar det svenska handlingsutrymmet. I stället bör Sverige likt Finland ha en Natooption inskriven i regeringsförklaringen. I den finska skrivningen står det att Finland bevarar möjligheten att ansöka om medlemskap i Nato.

Slutligen anser vi att det bör tillsättas en ny utredning som ser över Sveriges internationella försvarssamarbeten, inklusive Nato. Sedan Krister Bringéus utredning presenterades 2016 har det hänt ett flertal saker som påverkar den säkerhetspolitiska omvärldsmiljön. Det handlar t.ex. om ett alltmer aggressivt Ryssland som försöker att utöka sitt inflytande ytterligare i närområdet i spåren av oroligheterna i Belarus, ett djupare försvarssamarbete inom EU, påfrestningar på det transatlantiska samarbetet och brexit.

Utredningen bör utifrån det försämrade säkerhetspolitiska läget ta fram en rapport som analyserar och redogör för innebörden av olika former av samarbeten respektive

medlemskap med länder och i organisationer, samt dessas för- och nackdelar inom det försvars- och säkerhetspolitiska området, i dag och i framtiden.

Utredningen bör också lägga särskild tonvikt på en analys av samarbetet inom Nato och redovisa hur Sverige skulle kunna bli medlem av Nato och vilka konsekvenser ett eventuellt svenskt Natomedlemskap skulle få när det gäller ekonomiska åtaganden, andra säkerhetspolitiska samarbeten samt för Sveriges säkerhetspolitiska situation och läget i Sveriges närområde.

Civilt försvar

Det är det väpnade angreppet som ska vara dimensionerande för det civila försvaret. Klarar Sverige att hantera de krav som kriget kan ställa på samhället står vi också bättre rustade att hantera krisen. Viktigt för detta är att det totalförsvarsdepartementet, med ansvar för både militärt och civil försvar, som Försvarsberedningen föreslagit kommer på plats. Försvarsdepartementet bör få det samlade ansvaret.

Dock bygger det civila försvaret till stor del på Sveriges krisberedskap i fred. Därför vill vi peka på behovet av riksdagsbundna och uppföljningsbara mål även för krisberedskapen och inte bara för det militära och civila försvaret.

Frågan om uppbyggnaden av det civila försvaret är central om Sverige ska kunna ha ett fungerande totalförsvar som kan värna Sverige i händelse av kris och krig. Överbefälhavaren har vid flera tillfällen varit mycket tydlig när det gäller behovet av att det civila försvaret utvecklas parallellt med det militära försvaret. Tyvärr har verkligheten inte sett ut så. Regeringen har varit senfärdig i arbetet med det civila försvaret. Det kommer att leda till att det försvarsbeslut som tas av riksdagen i höst inte fullt ut kommer att vara ett totalförsvarsbeslut där alla delar i det militära och civila försvaret tillgodoses.

Regeringen har nu gått fram med förslag som ligger i linje med den utveckling för det civila försvaret som Försvarsberedningen har föreslagit. Med tanke på att dessa förslag rör ett stort antal olika områden i samhället och berör lika många olika utgiftsområden i statens budget finns betydande utmaningar i att skapa en sammanhållen process för utvecklingen av det civila försvaret. Detta gäller särskilt mot bakgrund av att utredningen om civilt försvar som ska klargöra frågor som gäller ansvar, ledning och samordning inte blir klar förrän i mars 2021.

I utredningen om ansvar, ledning och samordning är utpekandet av sektorsansvariga myndigheter en viktig del. En sektorsansvarig myndighet ska ges tydligt ansvar och resurser att samordna verksamheten inom sektorn, såväl i fred som under höjd beredskap. I detta arbete ingår bl.a. att samordna beredskapsförberedelser och åtgärder (såväl för krisberedskap som för höjd beredskap), samordna och genomföra operativ planläggning, svara för att personal utbildas och för att övningar genomförs.

Moderaterna och Kristdemokraterna vill peka på vikten av att det även utses en sektorsansvarig myndighet för ledning av det civila försvaret. I sektorsfunktionen för ledning bör Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, länsstyrelserna samt de landshövdingar som utsetts till civilbefälhavare ingå.

Mängden aktörer inom det civila försvaret, liksom den diversifierade sammansättningen av aktörer, ställer specifika krav på ledning och samordning. Särskilt fokus

behöver därför läggas vid ledning och samordning inom det civila försvaret samt vid samordningen mellan det civila och militära försvaret.

När det gäller den fortsatta utformningen och finansieringen av det civila försvaret kommer Moderaterna och Kristdemokraterna att få anledning att återkomma efter att utredningen Ansvar, ledning och samordning av det civila försvaret är klar. Förslagen från den utredningen kommer att vara ryggraden i det civila försvaret.

Att stärka det civila försvaret är inte bara viktigt när det gäller effekten i det samlade totalförsvaret i händelse av höjd beredskap och krig. Det civila försvaret är även en viktig resurs i händelse av kris. Detta är något vi kunnat se nu under den pågående coronapandemin. Det är en prioriterad uppgift att börja bygga upp beredskapslager av t.ex. läkemedel, sjukvårdsmateriel och livsmedel igen samt att se till att våra försörjningskedjor fungerar även vid allvarigare kriser.

Försvarmakten ska kunna stödja polisen vid extraordinära händelser

Polisiära insatser är det viktigaste verktyget som finns för att i fredstid kunna hantera olika sorters otillbörlig påverkan mot det svenska samhället som har ett kriminellt inslag. Det är centralt att alla tillgängliga resurser som skulle stärka polisens verksamhet faktiskt kan användas och att det finns relevant lagstiftning för att upptäcka och stoppa aktiviteter som anses kunna skada Sveriges säkerhet.

Samarbetet mellan polisen och Försvarmakten behöver stärkas. Rikspolischefen kom i januari 2020 in med en hemställan till regeringen där Polismyndigheten vill kunna ta hjälp av Försvarmakten vid extraordinära händelser. Tidigare har Polisen bara kunnat begära hjälp av Försvarmakten vid terrorattentat. Tanken är att Försvarmakten vid extraordinära händelser ska kunna assistera med resurser och verktyg som bevakning för att kunna avlasta polisen och göra det möjligt för polisen att fokusera på sin kärnverksamhet. Regeringen har hittills inte vidtagit några åtgärder för att tillgodose rikspolischefens hemställan.

Moderaterna och Kristdemokraterna ser behovet av att kunna använda alla samhällets tillgängliga resurser för att kunna hantera extraordinära kriser. Vi kan inte låta gamla låsningar hindra oss från att på ett optimalt sätt hantera ett försämrat säkerhetsläge.

Lagstiftningen bör ändras så att Försvarmakten ges möjlighet att stödja polisen vid extraordinära händelser och tillse att Försvarmakten kompenseras resursmässigt för denna nya uppgift. För att detta ska komma till stånd behöver målen för det militära försvaret ses över så att det tydligt framgår att Försvarmaktens möjligheter att ge stöd till polisen inte begränsas.

Återupprätta den särskilda beredskapspolisen

Under 1990-talet inrättades den särskilda beredskapspolisen för att kunna fylla en lucka i den svenska beredskapen: de skulle ha förmåga att agera mot sabotageförband på svensk mark i ett läge där Sverige ännu inte gått in i höjd beredskap. Den särskilda beredskapspolisen var en spetsigare del av den vanliga civilpliktiga beredskapspolisen.

Den särskilda beredskapspolisen bemannades med personer som genomgått en längre och mer kvalificerad militär utbildning.

År 2012 avskaffades den särskilda beredskapspolisen. Skälen som angavs var en låg säkerhetspolitisk hotbild och att styrkan endast hade använts vid ett fåtal tillfällen. Sedan dess har det säkerhetspolitiska läget i Sveriges närområde försämrats radikalt. En del i det är bl.a. ett ökat hot mot vital infrastruktur.

Försvarsberedningen föreslog i sin rapport Motståndskraft från 2017 att det borde inrättas en förstärkningsresurs till polisen. Beredningen menar att denna resurs bara ska användas vid höjd beredskap. Vi anser dock att det även i fredstid finns behov av att stärka förmågan att möta det allt sämre säkerhetsläget och de hybridhot som det innebär.

Vi föreslår att den särskilda beredskapspolisen ska återupprättas för att stärka Sveriges möjligheter att möta hybridhot även i fredstid.

Ett cybersäkerhetscentrum med en egen budget och ett starkt mandat

Ett viktigt steg för att stärka den svenska cybersäkerheten är inrättandet av det nya svenska cybersäkerhetscentrumet. Det är ett samarbete mellan de fyra myndigheterna Försvarets radioanstalt (FRA), Försvarmakten, Säkerhetspolisen (Säpo) och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB).

Cybersäkerhetscentrumet ska arbeta brett med både offentliga och privata aktörer för att stärka svensk cybersäkerhet. Vi vill understryka att det är särskilt viktigt att det bidrar till att stärka cybersäkerheten hos privata aktörer så att Sverige betraktas som en säker marknadsplats där både svenska och utländska företag kan verka.

Huvudmannaskapet för centrumet bör läggas hos FRA som besitter en stor kompetens när det gäller cybersäkerhet. Fram till dess att Moderaternas, Kristdemokraternas och Försvarsberedningens förslag om ett totalförsvarsdepartement med ansvar för både militärt och civilt försvar har genomförts, bör Justitiedepartementet ges mandat för inriktning av FRA:s verksamhet på cybersäkerhetsområdet med ett särskilt regleringsbrev vid sidan av det generella som Försvarsdepartementet har.

Cybersäkerhetscentrumet ska ha en egen budget och ett starkt mandat att samverka med näringslivet samt utgöra knutpunkten i det nationella och internationella cybersäkerhetsarbetet.

Näringslivets roll i totalförsvaret

Det civila försvaret är i dag betydligt mer beroende av samverkan med näringslivet än under det kalla kriget. Många av de resurser och funktioner som tidigare sköttes av offentliga aktörer är i dag avhängig näringslivet. Detta gäller inte minst en fungerande försörjningsberedskap av en rad vitala varor och tjänster.

Den svenska försörjningsberedskapen bör utvecklas, och näringslivet bör i ökad utsträckning involveras i arbetet med att utveckla det civila försvaret. För att etablera en långsiktig samverkan mellan offentliga och privata aktörer på den centrala, regionala och lokala nivån och för att möjliggöra användandet av näringslivets resurser för

totalförsvarets behov ska ett nationellt näringslivsråd så snart som möjligt inrättas i enlighet med Försvarsberedningens förslag.

Ett formaliserat näringslivsråd skulle vara en viktig kontaktyta mellan näringsliv och stat för att proaktivt hantera krisberedskaps- och totalförsvarsfrågor som effekterna av t.ex. coronaviruset samt för att under pågående kris, kunna dela information och problem för att snabbt komma fram till gemensamma lösningar.

Pål Jonson (M)

Hans Wallmark (M)

Lars Adaktusson (KD)

Jörgen Berglund (M)

Jessika Roswall (M)

Mikael Oscarsson (KD)

Jan R Andersson (M)

Alexandra Anstrell (M)